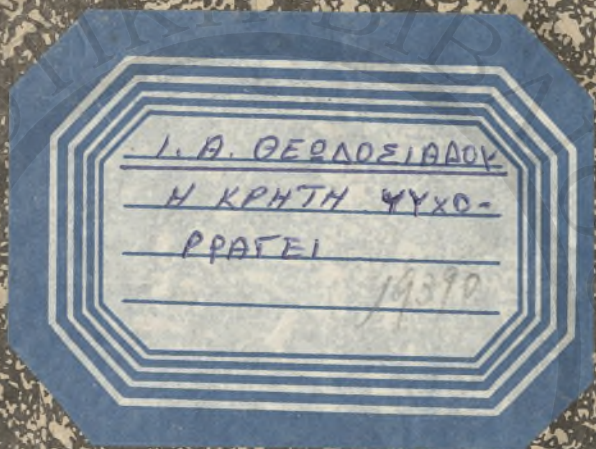

94054
ΘΕΩ

940-542
ΘΕΩ

Ι. Α. ΘΕΩΔΟΣΙΑΔΟΥ.

5/11/79

ἢ Κοπτικά.

Βιβλιοπώλου τῶν Τριόδων.

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΙΣ

Η ΚΡΗΤΗ

ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΙ

Η

ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ ΠΡΟΣ ΕΚΦΩΝΗΣΙΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

1892.

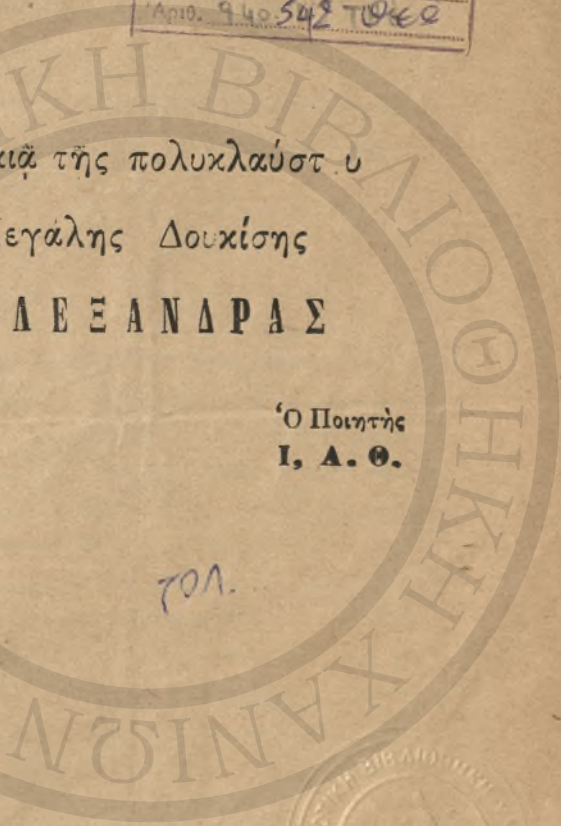

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΤΙΩΝ —
ΛΟΓ. έριθ. 19390
Χρυσολ. Είσεγ. 8-3-1963
Εισκόττης [unclear]
Αριθ. 940542 ΤΩΧΕ

Τῆ Σκια τῆς πολυκλαύστ. υ
Μεγάλης Δουκίσης
ΑΛΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

‘Ο Ποιητής
I, A. O.

701.

* Ἑλληνες ἀδελφοί.

Ἄνέρχομαι τὸ πρόχειρον τοῦτο ὑψωμα ὅπως σᾶς ἐκφράσω αἰσθήματα Ἑλληνος ὅστις προσμένει ὥρα τὴν ὥρα, στιγμὴν τὴν στιγμὴν τὴν ἀπολευθέρωσιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κρήτης.

Ἀδελφοὶ Κρήτες.

Ἄνέρχομαι τὰς εἰρημίδας τοῦ προχείρου τοῦτο ὑψωματος ὅχι ὅπως ζητήσω τὴν ψῆφον σας ἢ ὅπως ὑποστηρίξω ὑποψήφιον τινὰ διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ θαλαντίου.

Ὅχι ὅχι ἀδελφοὶ ὅχι. Θὰ μοὶ εἰπῆτε πῶς πράττω τοῦτο ποῖον τὸ αἴτιον ποῖο. ὁ λόγος ἀνευ συμφέροντος ἀδελφοί, ἀδελφοί, εἴμεθα ὄξιοι χλιυαγοῦ καὶ περιφρονήσεως διότι εἰς τὰς τοιαύτας ἑορτὰς δὲν τολμοῦσαι καὶ δὲν ἀποφασίζουσι οἱ λόγοι τοῦ Πανεπιστημίου μας ν' ἀνέλθουσι εἰς τὸ ὑψωμα καὶ μελετήσωσι ὡς ἐγὼ ὀλίγα σελίδας τῆς ἱστορίας μας εἰς τὸν λόγόν ἐκεῖνον ὁ ὅποτος ἔχει ἀνάγκη νὰ μάθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν τί π' ἄγρια εἶναι αὐτὴ ἡ 25 Μαρτίου μας ἀδελφοί. Ἐορτίζομαι εὐτυχέστερος τῶν θνητῶν διότι θὰ κατὰ τῶν ὁ πρῶτον εἰς τοὺς λογίους τοῦ Πανεπιστημίου μας ἐγὼ ὁ αἰσχρὸς τῶν ἀνθρώπων, γὰρ καταστῶ λέγω παράδειγμα ὡς ἀπ' οὗς βιβλιοπώλης τῶν ὁδῶν εἰς τοὺς λογίους τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας μας.

Ἄδελφοί.

Κρῆς τὴν Πατρίδα δὲν ἐνθουσιῶ οὐ μόνον ὑπὲρ πα-
 τρίδος, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ οἴου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀναλογε-
 σθῆτε λοιπὸν ὧ Ἕλληνες ἀδελφοί μου ὁποῖας θυσίας ὑπέ-
 στη ἡ δύστηνος καὶ τάλαινα ταύτη νῆσος! ὅστις ἂν τὰ
 ὅσα τῶν θυτιασθέντων ἡρώων ἀνδρῶν αὐτῆς, ἐσσυορεύοντο
 ἠδυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν ὄρος πελώριον ἀντιπαρα-
 βαλλόμενον πρὸς τὴν Ψυλορίτην, διὰ νὰ ἴδωσι πάντες αὐτὸ
 καὶ φριάξωσι καὶ ἴσως τότε συγκινηθῶσι οἱ ἰσχυροὶ τῆς
 γῆς, καὶ ἴσως τότε ἡ ἄπονος καὶ αἰσχρὰ διπλωματία ἀπο-
 φασίσῃ τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος;) :.
 Εἴ. Λιβεντόπαιδα ἀπόγονοι ἐκείνης τῆς γενναίας τοῦ εἴ-
 κοσι ἕνα μας' ἐπέρασαν ἐβδομήκοντα χρόνια ἀπὸ ἐκείνην
 τὴν ἱεράν χρονιάν, ἐκ τῆς ὁποῖας ἐξεράγει ὁ σπινθὴρ ἡ
 φλόξ ἐκείνη ἡ ὁποία ἀναζωογονήθει εἰς τὴς καρδίας τῶν
 πατέρων μας, ἀλλὰ οἱ πατέρες μας ἐκεῖνοι ἐγκατέλειψαν
 τὸ ἔργον ὑμιτελές, διότι ἀνεμνήσθησαν ἡμᾶς ἐν τῇ ὄρα τοῦ
 ἰσχύτου ἀγῶνος, ἀναλογισθέντες ὅτι τὸ ἔργον τὸ ὑμιτελές
 μέλλει νὰ ἀποπερατωθῇ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὁ γόρ-
 διος δεσμός τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος μέλλει νὰ ληθῇ ἐξ
 ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ παρὰ τῶν τέκνων μας, ἐκ τοι-
 ούτων ἱερῶν καὶ ἐνθῶν ἐλπίδων ἐμπνευωμένη ἐκείνη γενεὰ
 τῶν πατέρων μας, ἤρξαντο τὴν μινρὰν οἰκοδομήν τῆς πενι-
 χρᾶς Παλλιγενεσιᾶς μας ἢ σταθερότης ἢ τιμῆ τὸ κα-
 θῆκον πρὸς τὴν πατρίδα ἤρχουν ὅπως φέρωσιν τὴν κατα-
 στροφήν, εἰς ἐκεῖνον τὸ ἐχθρὸν τὴν Τουρκίαν, τὸ ἰσχυρὸν
 ἔθνος τῆς μεγαλῆς ἐκείνης Αὐτοκρατορίας ἤρξαντο ὀλίγον
 κατ' ὀλίγον εἰς βαθαῖδας νὰ κταίρει, ὁ δὲ ὀλιγόριθμος
 ἑλληνισμοὶ ἀαλογιζόμενοι τὰ ἀπερίγραπτα δικαίω . . .

αὐτοῦ ἀνδριοῦτε ἐνθαρρῆτε καὶ προχωρεῖ πρὸς ἀνάκτησιν
 τῆς ἀπολοσθείσης Αὐτοκρατορίας Μας, ἐν σύνθημα, θά-
 νατος ἢ ἀνεξαρτησία, ἦτον ἡ θρησκεία οὐτῶν τὰ δὲ ρητὰ
 του εὐαγγελίου των νίκα καὶ ἡ ἐξολόθρευσις τῶν τυρά-
 νων τοῦ χριστιανισμοῦ. Εἰς ἡμᾶς λοιπὸν ἔγκειτε ὧ ἀδελ-
 φοί, νὰ μελετήσωμεν ὀρθῶς τὴν ὁδὸν ἣν μέλλει νὰ διέλ-
 θωμεν πρὸς ἀπολευτέρωσιν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν στεναζόντων
 ἀδελφῶν, μας λέγω ἔγκειτε διότι καὶ ὑμεῖς οἱ ἐχθροὶ γρηγοροῦσι
 Βουλγαρία, Σερβία, Μαυροβούνιοι καὶ Βλάχοι. διαφυλονι-
 κοῦσι τὰ πικροπαράδωτα δικαιώματά μας μας, ἡμεῖς δὲ
 ὡς γνήσια τέκνα τῶν ἡρώων ἐκείνων ἀνδρῶν τοῦ 21. Τί
 πράττωμεν; φοιτῶμεν ἐν Θεάτροις καὶ παρὰ τὰς ὄχθας
 τοῦ Φαλήρου, προσμένοντας τὴν μελλωδικὴν φωνὴν τῆς
 περμαντῶνκς καὶ τὴν μουσικὴν τοῦ Καίσρος, αἴσχος, ...
 αἴσχος εἰς τὰ ἀπομηνάρια τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Κλύ-
 σσας, ἔ! Μικεδῶνες... Θράκες, Ἑπερωτες Κρήτες ἀδελ-
 φοί, ἀπελπισθῆτε πλέον καὶ μὴν ἐλπίζεται ἐξ αὐτῶν τῶν
 νόθων τέκνων, τῶν Θερμοπυλῶν, καὶ ἐν τούτοις δὲν ἀπελ-
 πίζεσθε διότι ἔχετε πάντες τὴν πεποίθισιν τῆς ἐλευθερίας
 εἰς τὰ στήθη σας, διότι ἐντὸς ὀλίγου μέλλει νὰ συνέλθῃ
 συῆδριον καὶ κατὰ τὰ λέγειν τῶν ἰσχυρῶν θὰ ἀποδώσωσιν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα ἐκ τῶν ἀμφισβητημέων ζητημάτων
 αὐτῆς ἕνα μόνον τὴν Κρήτην, Κρήτες ἀδελφοί, ἐν ὃ Θεὸς
 θελήσῃ καὶ ἀπολευθερώσῃ τὴν πατρίδα μας ἔ! τότε πλέον
 ἡ Ἑλᾶς λαμβάνει νέαν ζωὴν, διότι τῆς ἀποδίδουν τὴν
 ἀποκοπίσαν κεφαλὴν αὐτῆς, εὐγε εἰς τὰ εὐγενῆ τέκνα τῆς
 Ἀγγλίας ὅτι ἰσέβάθησαν τὴν εὐγενῆ ὑπαξίην τοῦ ἐλ-
 λητισμοῦ, ἔχ τι λέγω ἀδελφοί πᾶσιν τὰς φρένας
 ἡ αἴσχος ἢ διπλωματία τὸ αἰσχρὸν γρατῆριον τῶν ἰσχυρῶν

τῆς γῆς δὲν συγκινεῖτε ἐκ τῶν γοερῶν κραυγῶν τῆς Κρή-
της τὴν θέλλει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Σουλ-άνου αἰματοκυ-
λισμένην κλυταμαγμένην καὶ ἀθνεοῦσαν.

Ἄφοῦ ἐβάψαμε τὰ ἔρη τοὺς λόφους καὶ τὰς παιδιά-
δας μας διὰ ποταμῶν αἱμάτων, ἀφοῦ εἶδαμεν τὰ τέκνα
τὰς συζύγους καὶ τὰς ἀδελφάς μας δίκην κτηνῶν διαπρα-
τισθήσας εἰ. τὸς ἀγοῆς τῆς Ἄφρι-ῆς καὶ τῆς Ἀσίας
Ἠναγκάσθημεν ἐν τέλει φεῦ, ἐπὶ τῆς Τουρκοφίλου ὑπὸ
τῆς πκληρῆς καὶ ἀπόνου διπλωματίας νὰ κύψωμεν εὐθύς
τὸν αὐχένα νὰ δεσμευθῶμε, εὐθύς μὲ νέας ἀλύσεις ἀφοῦ
τὰς ὑπαργούσας τσοῦτων ἐνδόξως ἐκαταστρέψαμεν οἱ ἀ-
πόγονοι τοῦ ἥρωος Κορκύδη ἔδυστηχισμένα ἀπομυνάριχ
τοῦ σφαγιοῦ καὶ τῆς φριτῆς ἔλεοντάκκρδοι Κρητες. Ἄ-
πελπισθῆτε πάντες διότι ἤγκηκεν τὸτέρος τῆς καταστροφῆς,
οὐδὲ ὁ κύβος ἐρίφει ἰδοὺ τὸ ἔργον τῆς αἰσ/ρῆς καὶ τουρκο
φίλου Δύσεως ἐκπληρώθει, αἱ ὠμυγαί μου ἄς ἀντιχῆσωσι
μέχρι περάτων τῆς οἰκουμένης καὶ ἡ ἐκλίπουσα φωνή μου
φωνή πάσχοντος ἄς ἀντιχῆση μέχρι Ἄθωνος μέχρι Ἀλε-
ξανδρείας τὸ πᾶν ἀπόλετο ἐλευθερία διὰ τὴν Κρήτη καὶ
θεὸς δὲν ὑπάρχει ἐκδικῆσις κατὰ τῶν βαρβάρων ἔδικησις
κατὰ τῶν δολοφόνων, δεῦτε ὦ παῖδες Κρητῶν εἰς τὸ στα-
διον τῆς τιμῆς ἐκδικήσατε πρὸς θεοῦ τὰς σφαγὰς τὰς ἀτι-
μώσεις τὰς αἰχμαλωσίας, τῶν μητέρων σας τῶν πατέρων
σας καὶ τῶν ἀδελφῶν σας. Δείξτε καὶ πάλιν εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην εἰς τὴν ἐμφύλιον ὅτι ὁ τράχηλος τοῦ Κρητὸς ζυγὸν
δὲν ὑποφέρει ἐπιμένει βισιόζεται μυριάκις ἀλλὰ καὶ πᾶ-
ξιν μυριάκις ἐπὶ τὴν τέρον ἀνεταίνετε ὡς ὁ φοῖνιξ . .
ἐνωσις ἢ θάνατος οὐδὲν ὀλιγότερον ἐλευθερία ἢ τὸ πᾶν εἰς
ρείπια διότι ἔσται ἀληθὲς τὸ τέλος τῆς ἀνερπύτης, πᾶν

βημαι ἐνδόξου προόδου ἀπονεκροῦται ἐάν ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας δὲν ὑπῆρχε αὐτῇ ἢ φαντασιώδης εἴη ἢ τις τοσοῦτον καλῶς ἔχει ἐπινοηθεῖ καὶ μετὰ τοσαύτης αἰγλῆς αὐτῇ ἢ σκιὰ ἔχει περιουρηθῆ ὅστε δι' ἔπει τὰς τύχας ἀπάντων τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας. Οἱ γὰρ οἱ στενάζοντες ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ αἰμοχαροῦς τυράννου οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες ὑποκύνπτωσι εἰς αὐτὴν δι' αὐτὴν πᾶσι ἀριστοῦργημα τῆς ἀνθρωπίνης εὐφρίας καὶ ἀνδρείας παράγεται καὶ δι' αὐτὴν πάντας τὰς κακουχίας ἐκ τῶν αἰμοβόρων τυράννων ὑποφέρωμεν λέγω δὲ παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς διότι εἰς οἰονδήποτε γλῶσσαν καὶ ἂν προσέργε τὴν λέξιν τῆς ἐλευθερίας εἶναι γλυκιά καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ὑπόδουλοι ἀδελφοὶ μας τὴν αὐτὴν περὶ αὐτῆς ἰδέαν ἔχουσι καὶ δι' ἀνδρείων ἀλμύρων προσπαθοῦσι πάντες ἀνδρῶποι καὶ ζῶναι τὴν ἀποκλήτωσι καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλευθερία. Ναὶ εἶναι ὄντως ἡ μόνη λέξις πρὸς ἣν ἅπασι ὁ ὑπόδουλος ἐλληνισμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του εἶναι ἡ μόνη λέξις ἣτις συγκρατεῖ τῶν ἐλληνιστῶν ἐν τῇ δραστηκώτῃ αὐτοῦ διότι ἐάν ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας δὲν ὑπῆρχε ἢ κοινανία θὰ ἔμενε στάσιμος καὶ τὰ ἀπερίγραπτα δικαιωματά μας θὰ ἀπονεκροῦντο ἢ δόξα ἢ τιμὴ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἐλληνισμοῦ μετὰ τῶν σπινθῆρων τῆς φωτὸς τοῦ Κανάρη μας θὰ ἀπονεκροῦντο τὰς δὲ συναμνήσεις τῶν ἐνδόξων μαχῶν τῶν πατέρων μας εἰς οὐδὲν θὰ ἐλογίζομεν εἰς πᾶν ἰδίαν τιμῆς καὶ καθήκους θὰ ἐκοφέθαμεν ἢ δὲ ἀνδρῶποι τοσαύτων ἡρώων κατωφίων τοῦ Κηρύκου μας εἰς οὐδὲν θὰ ἐλογίζομεν τὴν ἀνδρείον θὰ ἀπεπνίγομεν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἀπονεκροῦτο. Ἀλλὰ τίς ὁ εὐλεύθερος ἢ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦτο εἶναι καὶ θὰ ἦναι ἡ

φιλοσοφία τῶν αἰώνων λίθος, ἐνόσω ὑπάρχη ἡ αἰσγρὰ καὶ
τουρκοφύλους διπλωματία τῆς Δύσεως, γιὰ βρὲ ἀπομινά-
ρια τοῦ σφαγμοῦ καὶ τῆς φωτῆς καὶ ὧ ἀπήγονοι τοῦ Ἡ-
δομινέως τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Ραδαμάνθου ἐλευθερία διὰ
τὴν τάλαινα πατρίδα μας δὲν ὑπάρχη ἡ ἐλευθερία διὰ
τὴν Κρήτην μας εἶναι λέξις κεινὴ πρὸς πλάνην πάντων
ἡμῶν, ὧ ἀδελφοὶ ἐπινοηθεὶς ἐκ τῶν πικτέρων μας ὅχι ὅπως
χλεσύζωμεν αὐτήν, ἀλλὰ ὅπως ἐργασθῶμεν αὐτήν, ἀλλὰ
ὅπως ἐργασθῶμεν διὰ ὑπερανθρώπων ἀγόνων ὅπως ἀποκτή-
σωμεν αὐτήν, τολμῶ λοιπὸν νὰ σᾶς εἶπω ὧ ἀδελφοὶ ! μου !
ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς Κρήτης ἐξεγράφει ἐκ τῶν καταστί-
χων τῆς αἰσχροῦ καὶ ἀπόνου διπλωματίας φαίνεται δὲ ὅτι
ὁ Θεὸς ἔδωκεν τὴν ἰδέαν αὐτήν πρὸς καταστροφὴν τῆς
τυράνου καὶ Δυσμύρου Κρήτης σφοδράζουσι δὲ ἐν τῇ τελευ-
ταῖα ρανίδα τοῦ αἵματός της χωρὶς ἡ κακομοιριασμένη
πατρίδα μας ν' ἀποκτήσῃ αὐτήν διότι ἐθεώρησε ὁ Θεὸς
κακὸν τὸ νὰ δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς λαὸν ὁ ὅποιος ἀγω-
νίζεται καθ' ἡμερινῶς ὅπως ἀνυψώσῃ ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ
Πίνδου, τῆς Ὀσσης καὶ τοῦ Ψυλλοσίτη τὸν σταυρὸν τὸν ὁ-
ποῖον ἐσταυρώθη, ὁ Θεὸς ἐθεώρησε κακὸν νὰ δώσῃ τὴν ἐ-
λευθερίαν διότι ὁ ὑπόδουλος ἐλεύθερος γενώμενος ἐν μέσον
τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἐλευθερίας του, ἐλῆσμονοῖ ἐκεῖνον
ὅστις τὴν ἐδώρησε αὐτήν . . . εἶναι ψυχῆς παραγμὸς ὁ
κάλαμος πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν μου, ἡ δὲ ἄστρογος μεθ' ἂν
μου με ἐγκαταλείπει ὧ ἐλθέ νύσῃ γλυκιά τῆς ζωῆς μου
ἂς ψάλωμεν ὁμοῦ τὰ ἠρωϊκὰ κατορ'ώματα τῶν ὑπὲρ πα-
τρίδος πεσόντων, καὶ ὧ ἂς ψάλωμεν νεκρῆδα γλυκιά τῆ
ζωῆς μου τοὺς ἠρώας τῆς πατρίδος μας καὶ ἴπως ἐκ τῶν
ἠρωϊκῶν κραυγῶν σου συγκινηθῆ ἡ μεταλαβούσα ποτὲ τὸ

σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ . . .

Ἡ δύσις ἡ ἄγουσα καὶ προμαχοῦσα τῶν Μουτουλμάνων ἡ Εὐρώπη χαῖρε φώσφορε πολιτιμὲ ψάλλε ὦ Μούσα τὸν ἀπαράμιλλον ἡρώισμὸν τῶν ἀληθῶς ἀπογόνων τοῦ Μίνωως τοῦ Ροθαμάνδου καὶ τοῦ Ἡδομενέως . . . ,

τί βλέπω τὰ βουνὰ τῆς πατρίδος τὰ ἱερὰ ἐδάφη αὐτῆς ὁ ὀφθαλμὸς μου θαμβοῦται χιλιάδες βαρβάρων ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν ἀδελφῶν μας... ἡ μάχη ἤρξατο παλαίει μετὰ τῆς ἡμισελήνου ἡ ὄρμη τῶν ἐχθρῶν ἀναχαιτίζεται ἐκ τῶν ὀλίγων ἡρώων μιᾶς χούφτας . . . τί βλέπω ἐπικαλεῖσθε τὸν οἴκτον καὶ τὴν ἐλεημοσύνην πρὸς συνθηκολόγησιν, ὦ ἄθλιε σατράπα ὦ ἐχθρὲ τοῦ Χριστιανισμοῦ βλέπεις τὸν ὄλεθρόν σου καὶ συνθηκολογεῖς διότι ἀπόμεινες ὁ ἡμῖσις ὦ ἄτιμε σατράπα τῆς πατρίδος μας μιᾶς παραχωρῆς τὰς ἀποσκευὰς σου καὶ τὰ δολοφόννα ἄρματα σου . . . ὦ Εὐρώπη δὲν ἀπὴύδησες πλέον ὦ σκληρὰ διπλωματία, εἰσέτι ἀνέχεσαι ὅπως ὑποστηρίξης κῶτος σεσιπῶς κράτος καταρρέον δὲν ἐκορέσθης εἰσέτι ἐκ τῶν σφαγῶν ἐκ τῶν ἀνδραποδισμῶν τρεφομένην ἐκ τοῦ αἵματος τοσούτων μαρτύρων τῆς Κρήτης . . . ,

Μακρὴν μακρὴν ὦ ζῶρερχί τῆς μελανχολίας νεράδες ἐλθὲ ὦ μούσα γλυκιά τῆς ζωῆς μου νεραῖδα ὅπως διὰ τῶν μελλορίτων χορῶν τῆς κιθάρας σου ψάλλης ἡρωϊκὸν ἄσμα ἵνα ἀναβιθασθῇ ἡ ποιητικὴ διάνοιά μου ἐκ τῆς ἀβύσου τῶν σφαγῶν καὶ τοῦ τρόπου . . . , ἀλλὰ βοήν παρὰ δόξον ἀκούω εἰς τὰ ὦτα ὁ κάλαμος πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν . . . ἡ μνήμη ἀδυνατεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν τροχίαν αὐτῆς τὸ πᾶν ἀπονεκροῦται τὰ ὦτα μου βοῶσι παραδόξως ἐκ γνωστοῦ μελλορίζτου ἄσματος ἀλησμονηθείσης κιθάρας ! ; :

Ἄπο φλόγες ἡ Κρήτη ζωπιμένη
τὰ βαρυὰ της τάσιδρα σπᾶ
Κε' σὺν πρώτα κτυπιέται κτυπᾶ
καὶ γοργὰ κατεβαίνει
μεθέορατο δόρυ θεωρεῖ
καὶ ὄλη νιάτα πετᾶ καὶ ζοῖ
καὶ εἰς αὐτὴ τὴν φωτιά καὶ βοή
τρέμουν δάση καὶ ὄρη
ὅπου ρίψη θολὴ τῆ ματιὰ της
χιλία ὄπλα στῆς ράγες λαλοῦν
καὶ χιλιάδες πετοῦν σοβολοῦν
τουρκομάχοι μπροστὰ της
τιμημένο σπαθί ξεγυμνώνει
δὸ Σο ἠτάτων θυοῦ ἔν γροικᾶ
τὸ θυρὸ της τὸ ἔρι νικᾶ
καὶ ἡ ματιὰ της λ. εὖ εἰ
Ὅπου ρίπει θολὴ τῆ ματιὰ της
χιλία ὄπλα σταῖς ράγαις λαλοῦν
καὶ χιλιάδες πετοῦν σοβολοῦν
τορκομάχοι μπροστάτης.
κτύπα κτύπα τῆς θάλασσης ὄλι
κτύπα κτύπα γλυκιὰ τοῦ γαλοῦ
ἔδω ἄνδρες παλαίου ἀλλοῦ
ζοῦν αἱ γυναῖκες οἱ δόλοισ;

Κε' ἐν τούτοις ἡ Κρήτη παρ' ἄγαθε τὴν Μέναια θεὸν τοῦ δι-
κίου τελευταίου τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἄνδρεια ἀρωάνια τῆς
Κρήτης τέκνα ἐκετεύω ἡμᾶς ὅπως τὴν φωνὴν μου ἀκούσετε
φωνὴν λυχοραγοῦντος καὶ ἀγραμμάτου, ἀλλὰ φιλόπατριδος
νέου, ὅστις οὐδὲν ἕτερον ἐπιδιώκει ἢ φωνὴν τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς
εἰμὴ μόνον τὴν σταθερὰν ἐξομολόγησιν τῶν ἀπεριγράπτων

δικαιωμάτων τῆς πατρίδος μας. Ἐξακολουθεῖτε ὦ ἀδελφοί
Κρήτες γενναίως καὶ καρτερικῶς καὶ μεθ' ὁμονοίας καὶ ἀ-
γάπης τὸ ἔργον οὔτινος μετὰ φρονήσεως αὐταπαρησίας
καὶ πατριωτισμοῦ κατήρξασθε.

Ἀναλογισθῆτε τὰς σφαγὰς ἐκεῖνας τὰς ἀτιμώσεις τῶν
παρθένων σας τὰς θυσίας σας τὰς καταστροφὰς τὰ μαρτύ-
ρια ἐκεῖνα ἅπανα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὑποφέρατε. Μείνατε
δὲ ὦ ἀδελφοί μου σταθεροὶ ἀκλόνητοι ἐπιδιώκοντες αἰέποτε
ἐκεῖνο ὅπερ διὰ τοσοῦτου αἵματος ἐπὶ τῆς ἐνδόξου σημαί-
ας σας ἐπεγράψατε. Ἡ χαρμόσυνη ἡμέρα τῆς ἀπελευθε-
ρώσεως καὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ ἐσθάρου καὶ ἀτίμου ζυγοῦ
ὑποφάσκει μεδιδιῶσα τοῦτο σαφῶς τὰ χρυσὰ ἐπὶ τοῦ ὀρίζον-
τος σύμβολα νὰ προαναγγέλωσι ὅτι πρόωρα δὲν θέλωσι πα-
ρέλθει μῆνες καὶ θέλει ζητηθῆ ἢ ὑπὲρ ἐνώσεως ψῆφος
σας.

Ὅθεν μὴν ἔλθητε πρὸς θεοῦ εἰς οὐδεμίαν μετὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ συνεννόησιν ἢ συνθηκολόγησιν ἢ πῶς παραχωρήσεως
οἰκιδανῶν προνομίων ἢ καὶ ἡγεμονίας ὑποτελείας, τοῦτο
θέλει εἶσθε προδοτικὰ ἀνόχρηκ. μὴ ἔλθητε ἐξορκίζω ἡμᾶς
ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης τῶν ἐν τῇ αἰμοφύστῃ πατρίδι πε-
ρόντων καὶ πιπτόντων ἡρώων μας ἐπὶ τῶν γιλιῶν μαρτύρων
τοῦ πυροκαύστου Ἀρκαδίου μας καὶ ἐπὶ τῶν θρήνων καὶ
τῶν κοπετῶν ἀπειρηκρίθλων γυναικῶν παρθένων καὶ παιδῶν
σας, εἰπέται ὡς ἀρημάνια τίνα τοῦ τραγικοῦ καὶ τῆς
φωτιᾶς εἰς τὸν αἰμοχαρῆ Σουλτάνον ὅτι τὸ Ἀρκάδιον
πάνποτε θὰ τὸ ἀνκηνησκόμεθα εἰς δὲ τοὺς διαβότας θὰ
λέγαμεν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἐπιδεικνύοντες συνάμα τὰ ἶχνη
τῆς διαβάσεως σου ὦ τέρας σου χριστιανισμοῦ. τὸ Ἀρκάδιον
θὰ διαμένῃ ἐν τῷ μνήμῃ μας πάντοτε πρὸς δόξαν ἐν ἁ-

θάνατον τῶν ἐν αὐτῷ ὀλοκαυτωθέντων αἰώνιον δὲ αἷσχος
 εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Διότι θέλει μᾶς ἐνθυ-
 μίζει ὅτι τὰ τοιαῦτα ὅθεν θέλεις διέλθει ἔχνη ἐγκαταλείπεις
 καὶ ὅτι πάντοτε ὑπῆρξες αἰμοχαρὴς βάνδαλος. Τὸ Ἀρκά-
 διον θά μένη πάντοτε ἐν τῇ μνήμῃ μας ἀγέρωχον παντός
 φιλοτίμου κρητός, τὸ Ἀρκάδιον ὅπερ εἶναι χερσαῖον ἐγένε-
 νετο ἔνδενδρον ὑπῆρξε ποτὲ ἐπιτήης γῆς τέμεθος ἱερὸν σῶζον
 τοὺς πάσχοντας καὶ γυμνητεύοντας ἀνῆλθεν ἀφ᾽ οὐ-
 ρανῶ ὡς θυμίαμα ἐκφέρων εὐωδίην ἐλευθερίας ἦτον δὲ παν-
 τοπώριον διασχίζον τὰ πελάγη ὡς δελφὶν ἐσίτιζε τοὺς
 πινῶντας ἐφοδίαζε τοὺς ἀριμανίους ὀπλίτας μετὰ τῶν πρὸς
 πόλεμον ἐπιτήδεια ἔσωζεν ἐκ τῆς σφαγῆς τὰ ἀδύνατα ὄντα
 τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρί-
 δος μαχομένων, ἔτινα γυμνὰ καὶ ρυγῶντα ἐμετακομίζοντο
 πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀδελφούς πρὸς τὴν φιλόστοργον μη-
 τέρα ἣτις δακρύουσα σήμερον δέχεται αὐτὰ ἐν ἀγκάλαις
 ὅπως τὰ θερμάνῃ ἐκ τοῦ ψύχους καὶ καλύψῃ τὴν γυμνότητα
 αὐτῶν. Καὶ ἐν τούτοις ἡ Κρήτη ἐπαρήγαγε τὸν Μήνωα
 τὸν θεὸν τοῦ δικαίου Ἡ καταχθόνιος πολιτικῆ τῆς Ἀγ-
 γλίας καὶ Ἰταλίας ἐπὶ τῆς πατρίδος μας δὲν διαφεύγει τὴν
 προσοχὴν τῆς Γαλλίας, βεβαίως ἡ Ἀγγλία σκοπεῖ νὰ δε-
 σπύσῃ τῆς Μεσογείου καὶ τὰ Δαρδανέλλια ἵνα τῇ βοηθείᾳ
 τῆς Ἰταλίας καταρρίψῃ τὸ ναυτικὸν τῆς Γαλλίας ἀλλὰ
 ἡ Κρήτη ἢ θά μένη ὑπὸ τὴν ρομφαίαν τοῦ Σουλτάνου ἢ
 θά προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως καὶ μᾶς ἀνίκει ἀμ-
 φισβητήτως πᾶσα ἄλλη διατάραξις τῆς ἰσορροπίας τῶν
 μεγάλων δυνάμεων θά φέρῃ μεγάλην καταστροφὴν φαίνετε
 δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἀγγλικούς σαομάχους δὲν ἐωαρκεῖ ἡ Αἴ-
 γυπτος οὐδὲ ἡ Μάλτα τὸ Γιβραλτάρ καὶ ἡ ὄρεξις τῆς

θέλει καὶ τὴν Κρήτην μας. Ἡ Γαλλία ὁμως καὶ ἡ Ἑλλάδα ἐν τῷ ζητήματι αὐτῷ βεβαίως δὲν θὰ πράξωσι τὸ παρελὸν λάθος των γρηγορεῖτε ὧ ἀριμάνιοι ἀρματωλοὶ τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης οἵτινες καθεύδετε ὕπνον νύδυμον καὶ ἔτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βότσαρη τοῦ Καραϊσκάκη θέλετε σπεύσει πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας μὴ ἀργοπορεῖτε μὴ μένετε ψυχροὶ εἰς τὸ ἐκτελεσθῆσόμενον Κρητικὸν δράμα μὴ διατελεῖτε ἀδιαφοροῦντες θέλετε ἦσθε οἱ προταίτιοι τῆς θυσίας παντός ἔθνικου μεγαλείου καὶ ἡ μόνη κατατροφὴ τοῦ μόνου Ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τέλει ὧ αἰσχρὰ Διπλωματία σεβάσου ἐκείνην τὴν μητέρα ἐκ τῆς ὁποίας ἐφωτίσθησιν καὶ ἀποφάσισον ὅπως παροτρύνεις τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς ἵνα τῆς ἀποδώσωσιν τὴν ἀποκοπεῖσαν κεφαλὴν της διότι ψυχοραγεῖ σεβάσου τὰς ἱεράς αὐτῆς ἀρχὰς καὶ ἀποφάσισον ὅπως παροτρύνεις τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς ἵνα τῆς ἀποδώσωσι σύμπασαν τὴν ἐλευθερίαν της διότι πνέει τὰ ὄλοισθια. Εὐρώπη αἰσχρὰ ἐὰν ἡ Ἑλλάς τελευτήσῃ τὸ πᾶν ἀπόλετο δὲν ἐσεβάσθητε ἱερὸν καὶ ὅσιον ἐκαταστρεψατε πᾶν εὐγενὴν στοχασμὸν αὐτῆς διὰ τοῦ ἀροπλισμοῦ καὶ ἀποκλεισμοῦ ἐν τέλει δὲ τῆς ἀφαιρεῖται καὶ αὐτὴν τὴν ζῶν τὴν Κρήτην, ἀγνώμονες καὶ αἰσχροὶ μέχρι τοῦδε φωτίζεσθαι ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου αὐτῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἐκείνου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐφωτίσθησαν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς οἱ ἀγαπῶντες καὶ μὴ ἀγαπῶντες αὐτήν, Εὐρώπη αἰσχρὰ ἐνῷ ἐπιδιώκεις παντὶ σθένει τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ρίψε καὶ εἰς τόβορβοροντὸν ἱερὸν εὐαγ αὐτοῦ Θεουκιδίδην Ὁμηρον Πίνδαρον καὶ πάντας τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἄς

ἀρχῆσιν ἢ σάλπιξ τῆς καταστροφῆς ἐκ τῶν ἱερῶν ὑψωμάτων τῆς Ἀκροπόλεως· μας ἄς κυματίσῃ μελανὴ σημαία εἰς τὰ Ἀνάκτορα μας κηδεύουσα τὴν Ἑλλάδα τὴν κόρη τὴν ἁσ.θὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐσεῖς ἐρὲ ἀπομνηνάρια δυστηχιζμένα τοῦ π.χ.οῦ μας· ἰ γρηγορεῖτε εἰς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς κατεδαφίσατε τὸν Παρθενῶνα μας τὴν Πνήκαν μας τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ρίψατε τὰ συντρίμματα αὐτῶν εἰς τὰ τάρταρα τοῦ Ἄδου σὺ δὲ ὦ ἱερ.σὶὰ τοῦ χειμνήστου Ἐρίκου Στῆλμαν τύντριψον πλέον τὴν σκαπάνην τῶν ἀρχαιολογικῶν σου ἐευδῶν. Σηῆσθαι τὴν φουστανέλαν τοῦ ἥρωος Διάκου μας συντρίψατε τὸ ἰθάνατο κερχλοφύλι τῶν Σουλιωτῶν μεταποιήσεται τὸ κοπὶ τοῦ Κε.ἀρι.μα. εἰς πάσσαλον. Κεῖ σῆς ἐρὲ Κρητη-όπουλα ἀπομνηνάρια τοῦ σφαγμοῦ καὶ ἡ. φωτιᾶς συντρίψατε τὴν Δαζαρία τῆς Ἀντωνούσας τοῦ Κερεϊδου καὶ τοῦ Κόρχα εἰς τὰ ἥρωικὰ ὑψώματα τοῦ Ψυλορίτησας καὶ ἔλθετε δυστηχιζμένα ἀπομνηνάρια τοῦ σφαγμοῦ καὶ τῆς φωτιᾶς καὶ τοῦ πτωχοῦ μας· ἰ! ἔλα μαζί νὰ κλαύσωμεν τὴν μεγάλην ἔρρανιν διότι εὖ-ως προστάζει σήμερον ἡ διπλωματία τοῦ πεπολιζμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης τοῦ 19 αἰῶνος αἰσχρὰ διπλωματίας τῆς Δυσέως αἰσγρόν γραῖδιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἀρκεῖ πλέον διότι μᾶς ἀφαίρεσ πᾶσαν ἐμπνευσιν ἐλευθερίας. Ἀδελφοί μου ρίψατε ἐν βλέμμα ἄτελές πρὸς τὸν Αἴμιον πρὸς τὴν καίεσαν τοῦ χριστιανισμοῦ. Κινδυνεύει ἡ Θεσσαλονίκη μας ἡ Θράκη μας ἡ Μακεδονία τοῦ Ἀλεξάνδρου μας ἡ μήτηρ τοῦ Φιλίππου μας οἱ δὲ Βούλγαροι προχωροῦσι πρὸς δό' ἀνχλευάζουσι τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως μας καθ' ἡν ἡμέραν εορτάζουσι τὸ ὄνομα Αὐτοῦ οἱ ἐν τῷ ζυγῷ στενάζοντες ἄ

